

Autor práce: Jindřich Bartoš
Název práce: Etnografie divadla: Vliv habitu na kvalitu herce

Bakalářská práce Etnografie divadla: Vliv habitu na kvalitu herce je rozdělena na pět hlavních kapitol a čítá celkem 35 stran. Gramatické a stylistické nedostatky nepřekračují obvyklou úroveň. Součástí bakalářské práce Jindřicha Bartoše je také film o celkové délce deseti minut. Práce splňuje formální požadavky na tento typ textu kladené.

V rámci své bakalářské práce se autor zabýval divadelní performance herce z pohledu subdisciplíny antropologie divadla. Ve svém výzkumu studoval divadelní techniky užívané v různých částech světa, přičemž ho zajímaly specifické významy pro dané kultury. K tomu využil zejména práci Mezinárodní školy divadelní antropologie. Data autor promýšlí prostřednictvím konceptu habitu Pierra Bourdieuho.

V rámci výzkumu autor absolvoval terénní výzkum v Kulturním domě v Týništi nad Orlicí, který je domovskou scénou tří ochotnických divadelních souborů. Využil při tom zejména metodu zúčastněného pozorování a interview. Jelikož je autor členem dvou ze tří zmíněných souborů, měl příležitost účastnit se a prožívat “celý proces přípravy inscenace a pozorovat chování (a jeho proměny) herců v průběhu nacvičování a to jak na jevišti, tak i mimo něj”. (24)

V práci autor představuje divadelní antropologii, popisuje principy divadla v různých částech světa a zabývá se specifickými formami konceptualizace a disciplinace těla. Následně autor nabízí krátké představení Bourdieuho konceptů sociálního pole, kapitálů a habitu. Tuto teoretickou část následuje popis vlastního výzkumu. V rámci svého terénního výzkumu mezi herci autor zkoumal osobní historie, jež vytvořily specifické zkušenosti herců, přičemž ho zajímaly motivace k tomu být hercem a “zároveň jak tento fakt vnímá okolí a jak na něj reaguje”? (25)

Za zmínku stojí vynikající propojení textu s filmem. Zatímco filmové části většiny bakalářských prací v rámci vizuální antropologie nabízí spíše ilustrativní propojení s textem, v případě práce

Jindřicha Bartoše je tomu jinak. Názory a postoje herců, které autor analyzuje v části textové, předkládá v části audiovizuální prostřednictvím samotných výpovědí informantů.

Přestože způsob, kterým autor pracuje s koncepty Pierra Bourdieuho, nepovažuji za šťastný, kladně hodnotím provedení terénního výzkumu, předložená data a filmovou část. Na tomto základě práci doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm 2.

Tomáš Ryška

V Brně dne 22.8.2016